

re, ne dormiat in lectulo cum forore, quamvis expertus sit plures peccasse; est enim gravissimum incommodum, supra tabulam, vel humi dormire; tenetur tamen alia media proportionata prastare: & ex eadem ratione optimè dicit Tancr. tr. de Sacram. pœnit. disp. 3. quest. 14. posse absolvvi adolescentem, qui cum alio adolescenti in lecto solet habere tactus impudicos, etiam si non proponat deserere lectum, si debere humi cubare, & alia media præstet.

Infertur octavò: esse absolvendam concubinam, vel Concupinariū, si nolint à cohabitatione separari, ob metum cadente in jungent. At oppositum docet Suarez de Pœnit. disp. 32. sect. 2. cui assentior; quia si adhibitis omnibus aliis mediis, perseverans in illa occasione proxima, non experitur ullam emendationem, videtur, quod remissio talis occasionis sit unicum medium ad vitanda peccata, adeoque adhuc obligatio tollendi tale periculum, nec ab hac obligatione eximitur ratione damni, quod pauperis erit, juxta illud: Si oculus tuus, vel pes tuus scandalizat te, erue eum: & quem debet homo, juxta Christi Domini preceptum, amittere potius omnia bona mortalia, ne anima sua detrimentum patiatur.

A fortiori dabunt hanc doctrinam Tannerus tom. 4. disp. 6. n. 112. Lopez in Instrucción cap. 8. Cajet. & Corradus, qui omnes docentes, etiam si nulla alia media fuerint inutiliter adhibita, adhuc non obstante quicunque damno teneri hominem deserere occasionem proximam. Ad argumentum propria sententia respondet: Non teneri hominem, ante adhibita alia media, subire illud grave damnum ex remotione occasionis: quia haec remissio non appetit unicè necessaria ad evitanda peccata: appetit tamen unicè necessaria, si postquam adhibita sunt alia media, haec videntur insufficiencia ad impediendos relapsus. Unde non est mirum, si antequam adhibita fuerint alia media, homo sit dispositus ad Sacramentum absolutionem, non vero post adhibita inutiliter alia media, nam in primo casu, cum remissio occasionis non fuerit unicum medium, non tenebatur homo ad illud sufficientem cum notabili incommodo: in secundo casu, cum censeatur unicum medium, tenetur ad illud etiam cum notabili incommodo; adeoque, si illud adhibere refutat, non est dispositus ad Sacramentum absolutionem.

Ubi obiter moneo Confessarios, ut omnino curent, quod illi, quorum conscientias dirigunt, vivant cautè in usu opinionum etiam,

3662 In quolibet ergo casu occasione proxima, quam quis patitur, non est danda patienti absolutio, nisi impossibilitas moralis sit vera, & quatuor remedia verè ab eo adhibeantur, iuris dicta à n. 262. ad 3657. Et accuratest attendendum, ne fiat pallatio, & passio obcoecet. Et favet monitum ipsius P. Sieri in fine. De occasione proxima involuntaria agit Ant. à Spir. Sanct. de Sacram. Pœnit. tr. 5. dis. 5. à num. 127. ad 183.

QUÆRES I.

3663 Sacerdos, qui est in occasione proxima quatenus retinet domi concubinam, sacris induit vestibus in Sacraria confitetur, & promittit Confessario, se ejelutum concubinam. An Confessarius debeat illum absolvire?

R Esp. Nec debere, nec posse, maximè facta interrogacione, reperiat idem aliis vicibus promisso, & non servasse promissum. Ratio est; quia ex una parte negando absolutionem, impedit periculum nullitatis Sacramenti, & sacrilegii ob periculum indispositionis Sacerdotis, quæ quidem stantibus circumstantiis rationabiliter præsumitur. Ex alia parte non facit injuriam Sacerdoti; quia potest sibi providere per veram contritionem: v. tom. 3. pag. 642. à num. 279.

QUÆRES II.

3664 An Confessarius possit permittere poenitenti, qui concubinam dimisit, ut ad ejus dominum accedat ad visitandos filios, quos ex ipsa genuit?

A Firmat Sancius in selectis disp. 10. n. 9. si A non sit periculum reincidentia, nec scandalum, in quantum constet de emendatione. Sed rectius Clericatus cap. 122. num. 33 cum Diana docet, non debere accessum permettere sine necessitate, & tunc non nisi cum probis sociis, v. num. 3646.

PRUDENTIA CUM RECIDIVIS.

3665 Recidivitas, seu consuetudo peccati, propriè distinguitur ab occasione proxima; quia occasio proxima, ex n. 1044. ultra periculum formale peccandi dicit occasionem extrinsecam; consuetudo vero est frequens reincidentia in idem peccatum, sine emendationis apparentia, otta ex intrinseca fragilitate; hinc coniuetudinarius, & recidivus dicitur juvenis, qui frequenter se pollicit, nullam emendationem ostendens; hic quidem non tenetur ad occasionem repellendam, quia occasio est ipsa fragilitas carnis juveni intrinseca, & involontaria; tenetur ad periculum formale vitandum, aut saltē extenuandum per actus proprios supernaturales.

